

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om en satsreguleringsprocent.
Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90.
Betænkning 10/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de på dagsordenen under punkterne 6–8 opførte sager, nemlig:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om reguleringer af overførsler m.v. (Ændrede reguleringsbestemmelser).
Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90.
Betænkning 10/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

7) Anden behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Forhøjelse af personfradraget for enlige pensionister og personfradragsregler for ikke reelt enlige pensionister).
Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90.
Betænkning 9/5 90).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.
Af økonomiministeren (Niels Helveg Petersen).
(Fremsat 26/4 90. Første behandling 2/5 90.
Betænkning 10/5 90).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

1891 var et af de år, hvor Folketinget ydede en virkelig glørværdig indsats til gavn for fædrelandets udvikling. Da lagde man basisgrundstenen for den folkepensionsordning, som derefter udviklede sig i takt med, hvad landet kunne få råd til. Kontinuerligt og evolutionært på god dansk vis har vi således fra 1891 led for led udviklet folkepensionen.

Vi er nogle, der synes, det er gået for langsomt, og at man skulle have ofret væsentligt mere på det alter. Men princippet har været rigtigt: der har skullet opkræves af det enkelte års skatteindtægter, hvad man har skullet anvende til udbetaling til pension fra samfundets side til de pågældende.

Hvis – eller vi må vist hellere sige: når – de lovforslag, vi nu har til behandling, bliver vedtaget, oplever vi det skammeligste brud på denne udvikling fra året 1991, som i så henseende bliver en skamstøtte i Danmarkshistorien. Så får vi lagt grunden til, at man nu sparker til dem, som er dårligst stillet her i landet overhovedet, nemlig de ældre. Og det gør man bevidst fra de partiers side, som vil stemme ja til det lovforslag, vi her har til behandling.

Bevares, vi har da i de år, Fremskridtspartiet har været i Folketinget, kunnet ane, at et sådant brud på den gode, sunde danske udvikling var under optræk. Men der har dog været partier, som gennem årene har stået os nærmere i vort forslag om forbedret og ensartet folkepension, og af de partier, der er tilbage i Folketinget, og som har stået for den linje, er SF i og for sig det, der stod os nærmest.

Derfor var det en særlig smertelig oplevelse at se, at SF sprang på denne ordning med at skade de ældres vilkår, som her blev indført. Vi har selvfølgelig gjort os vore spekulationer over, hvorfor SF i den grad brød med sin oprindelige opfattelse, og vi har så her i bods- og bededagsweekenden fået svar på, hvad det er ...

Formanden:

Der må godt være lidt mere ro under forhandlingen.

Glistrup (FP):

... for nogle forhold, der har bidraget til, at SF totalt er svinget om.

[Glistrup]

Det tør nok siges, at vi i weekenden har været meget bedrøvede over, at SF i sin åndelige spændvidde på vejen væk fra socialisthængekøjen endnu ikke er kommet så langt, at man har indbudt en fremskridtsmanuduktør til sine landsmøder for at få at vide, hvad man skulle stemme om, for vi havde ærlig talt så stor tillid til partiet, at resultatet så ikke var blevet, at man i stedet for folkepensionsmodellen var gået over til arbejdsmarkedspensionsmodellen.

Der er i valget mellem de modeller tre forskellige faser, man skal iagttage. Der er den periode, hvor man foretager indbetalingen, og dér kan vi akkurat lige så godt slå fast, at hvad enten grundlaget er en lov vedtaget her i Folketinget eller en kollektiv overenskomst, der trækkes ned over hovedet på hundredtusindvis af medlemmer, er de indbetalinger, som foretages, 100 pct. at sidestille med skatteforhøjelser.

Det er skatteforhøjelser, når folk tvinges til at indbetale til en pension, hvor de langt bedre selv kunne vælge, hvilke pensionsbehov de måtte have, og hvad de vil bidrage med. Det er tvangselementet og de virkninger, som vi i øvrigt kender – på ondt og godt, vil nogle sige; vi siger stort set: på ondt – af at forhøje skatte tryk. Det er første fase af arbejdsmarkedspensionen.

Anden fase er de mange år, hvor pengene ligger bundet i en eller flere sociale pensionsfonde, eller hvad man nu kan finde på at sige, og dér er de udsat for to ting:

Pengene ligger så vidunderligt låst fast, set med statens øjne, så når staten vil lave en realrenteafgift eller i øvrigt fattes penge, så er der ikke noget så fristende som at gå hen og tage dem fra disse pensionsfonde. Og når folks situationer skifter og de får brug for at få frigjort nogle penge på grund af sygdom, fordi de skal etablere sig eller lignende, ligger deres midler også fastspændt, og de kan ikke komme til at bruge dem.

Det bliver nogle pampere fjernt fra dem, der virkelig har sparet op, som kommer til at bestyre de mange milliarder kroner, som vi nu skal have ved vedtagelsen af disse lovforslag, hvis pendanten bliver, som der er lagt op til: en arbejdsmarkedspension, i stedet for at lægge vægten hele vejen igennem på folkepensionen.

Og det bliver præcis på samme måde, som når snedkersvend Jensen i Løgumkloster Kommune ikke har skygge af indflydelse på, hvad

Alle Tidens Plat – ATP, hedder det – foretager sig derude med de penge, de har. Der er ikke nogen som helst selvstændig indflydelse i kraft af, at man er pensionsforsikringstager, eller hvordan man nu vil benævne det, sammenlignet med hvis det var Folketinget, der regulerede på folkepensionen, og man i givet fald var vælger og var med til i givet fald at kunne korrigere Folketingets sammensætning. Også i periode 2 er den nye model aldeles uegnet, sammenlignet med den traditionelle danske folkepensionsmodel.

Når vi så kommer til fase 3, hvor der skal udbetales en pension, måske i år 2017, så er forholdet jo det, at hvor meget der kan udbetales i pension i året 2017, afhænger af, hvor stor den danske produktion er i år 2017 med tillæg af, hvad vi låner i udlandet, og med fradrag af, hvad vi betaler i afdrag på udlandsgæld. Det skal fordeles mellem de 5,2 mio. mennesker, som vi måske har i år 2017, og så skal man fordele pengene ud på det pågældende tidspunkt.

Det bliver en ren og skær fordelingspolitik, som nu en gang ligger bedst hos det Folketing, der fører den økonomiske politik, frem for at det skal være bundet op i nogle mere eller mindre snærende pensionsregler, som af mere eller mindre tilfældige grunde måske kan komme til at give mere til nogle, som har haft særlig høje lønindtægter eller været særlig påpasselige med at indbetale, end til dem, der har haft et mere kringlet livsløb, hvor de måske har haft den ene periode eller den anden, hvor der ikke er indbetalt præmier. Det er under alle omstændigheder en model – den arbejdsmarkedspension – som i enhver henseende er underlegen.

Man hævder, at produktionen bliver større, når man har pengene liggende til administration i en eller anden fond. Det er det rene selvblufferi at tro, at det fungerer på den måde, for forholdene er da helt klart, at når man udbetaler arbejdsmand Petersen hans 10.000 kr. til fri rådighed og han så går hen og køber en bil, så har bilhandleren større efterspørgsel, og så bruger han pengene til at udvide sin virksomhed. Men hvis han indbetaler dem til en pensionskasse, der så låner pengene ud til bilhandleren, fordi man af en eller anden grund har ham som svigersøn, eller hvad man nu har, så bliver resultatet også, at bilhandleren udvider.

[Glistrup]

Om pengene løber rundt via en forbruger, eller de løber rundt via en fond, det påvirker ikke samfundsproduktionen på nogen som helst måde.

Al den snak om, at vi skal lave opsparing her i landet, er det rene vrøvl, for til enhver opsparing svarer en tilsvarende gæld, og til enhver gæld svarer en tilsvarende opsparing.

Så der er ikke noget som helst hold i disse moralopstød, som vi får fra OECD – heller ikke i relation til problematikken om, hvorvidt vi skal have arbejdsmarkedspension i stedet for folkepension.

Derfor er det sørgeligt, at man giver et ulivssår til den danske folkepensionstanke, hvilket man gør, hvis man vedtager de lovforslag, der her er til behandling, som man meget let kan komme til at gøre.

Vi må håbe på, at der kommer et fornuftigere flertal i Folketinget på et eller andet tidspunkt, som kan redressere nogle af de fejl, som man nu er ved at begå fra flertallets side.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu har hr. Glistrup brugt det meste af sin talletid til at beskæftige sig med SF og SF's landsmøde. Det har jeg da intet imod, men jeg synes nok, det lige skal siges, at baggrunden for, at vi overhovedet er gået ind i det her, det ved hr. Glistrup jo udmærket, er, at såfremt vi ikke var gået med, så var der her blevet lavet et forlig om overførselsindkomsterne, som overhovedet ikke havde tilgodeset de arbejdsløse, bistandsmodtagerne og dem, der er på efterløn.

Det er baggrunden, hr. Glistrup, og ikke en hel masse andre finesser, som hr. Glistrup nu har stået og brugt tiden på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hvor mange penge der bliver til rådighed til hvilke arbejdsløse og hvilke bistandsmodtagere i 1993 eller 1995 eller 1999, afhænger meget lidt af de love, vi laver her, for det er korttidslovgivning med det til enhver tid værende flertal i Folketinget, der vurderer, hvor meget man skal give dem. Men langtidsvirkningen i disse forslag ligger i relation til de pensionsordninger, som man bliver låst fast i, når man er 20 år, og som så løber de næste 50 år, eller hvor meget de nu gør.

Det, der er realiteten i de lovforslag, vi her diskuterer, er forholdet til alderspensionen og ikke forholdet til de andre indkomstoverførselsmodtagere; for dem påvirker det relativt lidt, når vi bare ser det over et spænd af ganske få år.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som oftest er det sådan, når man debatterer med hr. Glistrup, at man i hvert fald får et ordentligt svar, når man spørger om noget. Det her var en af de få gange, hvor hr. Glistrup talte udenom, og det gør man jo gerne, når man er tynd i argumentet. Det kender vi jo alle sammen.

Vores påstand og min påstand er, at hvis ikke SF var gået med ind her, så var der sket det, der er sket siden 1982, nemlig at arbejdsløshedsunderstøttelse, efterlønnernes ydelser og bistandsmodtagernes ydelser skulle aftales hvert år i et finanslovsforlig, hvor hr. Glistrup for tiden – desværre – har alt for meget at skulle have sagt. Så ville de ikke have fået nogen forhøjelse overhovedet, for det har de stort set, må jeg nok have lov til at sige, ikke fået noget videre af siden 1982, da denne regering kom til.

Der har været ustandselige tovtrækkerier om det. Nu er det bragt ind i en ramme, sådan at vi ved, hvordan det ser ud, og det var baggrunden for, at vi gik med. Vi ønskede ikke, at kun hr. Glistrup skulle have indflydelse på, at folkepensionisterne skulle have mere.

Og lad så være med at lade, som om Fremskridtspartiet er det eneste parti, der er bekymret for folkepensionisternes pension. Folkepensionisterne ved bedre. De har fuld tillid til, at både Socialdemokratiet og SF altid har gjort, hvad der var muligt, for at folkepensionisterne kunne få ordentlige pensioner.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Til fru Lilli Gyldenkilde's folkepensionsbetragtninger må jeg sige, at det for så vidt angår fortiden er forkert. Vi har gang på gang oplevet, at Socialdemokratiet har undergravet folkepensionerne, det kan vi opvise mindst 10 eksempler på fra de sidste 20 år; men det er da rigtigt, at SF har været på det rigtige hold vedrørende den sag.

[Glistrup]

Men mørkt er bag, lad os håbe, at lyst er for, og så har vi tre partier da et flertal, og vi vil meget gerne være med til at forbedre folkepensionisternes vilkår.

Med hensyn til de andre overførselsydelse kan jeg kun sige til fru Lilli Gyldenkilde: Vi mødes ved milepælen, lad os se i 1997, om fru Lilli Gyldenkilde eller jeg har fået ret i vor forudkastning af, hvordan dette lovforslag vil virke på uddannelsesstøtte, efterløn, social bi-stand, og hvad der nu ellers kan være tale om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om en satsreguleringsprocent. (Lovforslag nr. L 223).

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om reguleringer af overførsler m.v. (Ændrede reguleringsbestemmelser). (Lovfor- slag nr. L 224).

§§ 1-31

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Forhøjelse af personfradraget for enlige pensionister og personfradraget for ikke reelt enlige pensionister). (Lovforslag nr. L 225).

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 13 stemte for, 110 imod; 4 stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Man gik endelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal. (Lovforslag nr. L 226).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 113: